

за император ^{Зуорлон} Мурдзан, а след грозния му край, за Леон Згура, господаря на Коринт.

Дъщеря й Комнения бе дадена за жена на архонт ^и Дмитри, а след ранната му смърт тя се бе омъжила повторно за севаста на Арбанон – Григориос Камонас.

Ала Зорка и Урош не бяха деца на Евдокия, а на третата съпруга на Стефан Първоуенчани: Ана Дандоло, внучка на Енрико Дандоло и дъщеря на сина му Раиниери.

Живите черни очи на сръбската княгиня често се отправяха с нескрит възторг към хубавеца княз. Ала Александър поклати глава, смутена усмивка проясни вечно строгото му лице.

– В тия неща не съм вещ... Там брат ми, превисокият самолюбвец, има думата. Ще те помоля да ти разправи житията на всички светии, чиито мощи се намират в Търновград.

Лицето на Зорка потъмня. Не беше това горещото желание на сърцето й. Остана замислена и тъжна, докато смехът на Анна Дукаина се носеше предизвикателен и висок, сред снискания поттителен глъч на гостите. Младата сръбска кралица обичаше неспирно да буди внимание, да събира възторзи, да прави впечатление. Имаше движение на ^клинива тигрица, която мамят очите със сластната си бавност. Пъстрите й очи светкаха между дългите й мигли, като скъпи камъни. От време на време тя отправяше очуден взор към севастократора, който сякаш не забелязваше властната й примамливост, а все повече се увличаше в разговор с младата й зълва.

Крал ^кРасолав мъкнеше подир нея слабостта си младежко тяло, следваше всяко нейно движение с уморените си, благи очи, напълно влюбен и заслепен. Облечен в дълга туника от малинов аксамит, извезана със жълти, двоини орли, посред кръгове от бисерни зрънца, той изглеждаше почти невястно момче, с нежното си лице, обрасло с мека, рядка брада.

Между гостите се премъкваха слуги със сребърни подноси и черпеха във високи купи от венецианско стъкло вина от Родос и Кипър, едри търновски кайсии натопени в ракия, захаросани фими от Сирия, поляни с